

ЕТАПИ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ НА КЛАСТЕРНІЙ ОСНОВІ

*Камінська О.В., здобувач кафедри менеджменту ЧДТУ,
м. Черкаси, Україна*

Створення промислового кластеру в регіоні здійснюється на основі розробки стратегій розвитку регіону. Адже, саме довгострокове створення сприятливих умов на регіональному рівні дає можливість впровадженню нових механізмів взаємодії в промислому комплексі регіону. Стратегія регіонального розвитку на кластерній основі реалізується протягом 10-20 років через декілька етапів:

1. Етап подолання кризових тенденцій та формування передумов структурних зрушень (3-4 роки). В цей період має бути проведена істотна перебудова всієї господарської та соціальної системи в регіоні, реструктуризація базових галузей, реструктуризація ринку праці регіону; необхідні зміни в державному управлінні, системі бюджетування.

2. Етап активної структурної перебудови: здійснення позитивних структурних зрушень (3-4 роки). На цьому етапі відбувається реалізація пріоритетних проектів і напрямів, що забезпечують перехід до інноваційного розвитку регіону. В цей період передбачається: формування стійких кластерів в промисловості, АПК, туризмі, сервісних послугах; завершення проектів із відповідного розвитку транспортної, енергетичної, комунальної інфраструктур; реалізація заходів із рекрутингу капіталу в пріоритетні сектори, заповнення майданчиків наукових, індустріальних, логістичних парків; створення інфраструктури для побудови регіональної інноваційної системи; реалізація проектів комплексного розвитку міського середовища в регіоні; реалізація комплексної соціальної і культурної політики; реалізація заходів, спрямованих на прискорення розвитку малого бізнесу.

3. Етап перетворення структурних змін в основу стабільного прогресу регіону, досягненню нової якості зростання економіки регіону (4-5 років). В цей період передбачається: посилення інноваційної компоненти в працюючих кластерах; просування елементів регіональної інноваційної інфраструктури на національний та світовий ринок технологій; підготовка проектів наступного ступеня розвитку економіки регіону.

Зрозуміло, що одночасне виконання успішних інституціональних реформ в різних секторах неможливо. В деяких з них такі реформи мають бути більш глибокі, кардинальні. Але регіональна промислова політика при цьому стане більш успішною, адже в регіоні з'являться спеціалізовані постачальники, почне циркулювати необхідна інформація, налагодиться спеціальна підготовка кадрів і почнуть здійснюватись відповідні наукові дослідження, розвиватиметься інфраструктура і більш спеціалізованими стануть послуги, з'явиться необхідність розробки нових законодавчих норм.

Список літератури:

1. Стратегія економічного і соціального розвитку Сумської області на період до 2015 року [Електронний ресурс] / Сумська обласна державна адміністрація. – Режим доступу : http://www.state-gov.sumy.ua/docs/komitet_ekonom_pitan/strateg_ns2015.html.
2. Стратегія підвищення конкурентоспроможності Донбасу «Донбас – 2025: стратегія майбутнього» [Електронний ресурс] / Донецька обласна державна адміністрація. – Режим доступу : http://www.feg.org.ua/docs/Donetsk_Monitor_Doc_Final_RUS.pdf.
3. Стратегія розвитку Черкаської області до 2015 року [Електронний ресурс] / Черкаська обласна державна адміністрація. – Режим доступу : <http://www.oda.ck.ua/?lng=ukr&article=1231>.
4. Стратегія сталого розвитку Харківської області до 2015 року [Електронний ресурс] / Харківська обласна державна адміністрація. – Режим доступу : <http://kharkivoda.gov.ua/uk/article/static/id/243>.

ГЕНЕРАЛІЗАЦІЯ МОДЕЛЕЙ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПІВ СТАЛОГО РОЗВИТКУ КОРПОРАЦІЯМИ УКРАЇНИ

*Ланговой В.О., к.е.н., доцент кафедри економіки та управління,
Донбаський державний технічний університет, м. Алчевськ, Україна*

Важливість систематизації моделей поведінки промислових корпорацій в ході реалізації принципів сталого розвитку зумовлена зростаючим впливом бізнесу на якість життя населення і стан громадянського суспільства.

Соціальна ринкова економіка передбачає функціонування економічного ладу, орієнтованого на досягнення фундаментального балансу інтересів економічної, соціальної і суспільної ефективності, високого рівня і якості життя. Двадцятирічний період економічної трансформації в Україні свідчить, що концептуальні засади сталого розвитку економіки поки не покладено в основу економічних реформ в найближчому майбутньому.

Вкладення бізнесу в сталий розвиток не стимулюються державою, тому ріст і масштаби інвестицій бізнесу істотно не збільшуються. Ситуація ускладнюється збереженням недовіри до бізнесу з боку суспільства та іноземних контактних аудиторій, які не бачать реального внеску національних підприємств в сталий розвиток і не мають відкритої інформації про стан справ в даній сфері діяльності. На цей час в Україні реальну активність в області сталого розвитку виявляє невелика кількість підприємств, які усвідомлюють значущість цієї роботи для свого стратегічного розвитку, підвищення іміджу в суспільстві і успішної взаємодії з західними партнерами. Це дозволяє стверджувати, що наша країна знаходиться на початку шляху формування соціальної ринкової економіки та її інституційних основ.